

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף ע"ח ע"א

רוצח או רוצחים באופנים דלהלן, האם חייבים?

הרג לטריפה	הרג גוסס בידי שמים	הכוהו בזה אחר זה וגוסס בידי אדם	הכוהו עשרה בבת אחת	
פטור	חייב	אחרון חייב ¹	פטורים	לר' יהודה
פטור	חייב	פטורים	פטורים	לרבנן

עדים זוממים באופנים דלהלן, מה דינם?

עדים שהם טריפה שזממו לחייב מיתה והוזמו	עדים שזממו לחייב מיתה לטריפה והוזמו	
חייבים ²	פטורים	לרבא
פטורים	פטורים	לרב אשי

השיך את הנחש בחבירו, מה דין המשיך והנחש?

הנחש	המשיך	
פטור	בסיף	לר' יהודה
בסקילה	פטור	לחכמים

¹ ס"ל לר' יהודה שאפי' הכה מקצת נפש חייב, אמנם הראשונים פטורים כיון שלא מת תחת ידם, וכן מי שהכה את חבירו ועשאו גוסס ואח"כ בא אחר והמיתו הראשון פטור. ופירשו בתד"ה בגוסס, דאף שרוב גוססים למיתה, מ"מ אין ההורג עדיין חייב מיתה, וראיה דמזה שחובשים אותו עד שימות הראשון – ש"מ שחשוב חי, וכיון שבא אחר והמיתו חשוב שהאחרון הוא זה שהרגו.

² ואע"ג דהוי עדות שאי אתה יכול להזימה בזוממי זוממים, כלומר שאם היו באם שני עדים זוממים להזים את העדי טריפה האלו לומר עמנו הייתם, והיו באים זוממי זוממים להזימם, לא היו מתחייבים אלו המזימים לעדי טריפה, כיון שהם רק זממו להרוג לעדים שהם גברא קטילא, מ"מ ס"ל לרבא כיון דעדים זוממים חדוש הוא, אע"ג דהוי עדות שאי אתה יכול להזימה מקטלי – רש"י סד"ה לפי.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף ע"ח ע"ב

אמדותו כדלהלן, מה דין המכה לחיוב מיתה?

אמדותו למיתה וחי	אמדותו לחיים ואח"כ מת	אמדותו למיתה והיכל ולבסוף מת	
לרבנן	פטור	חייב	
לר' נחמיה	פטור	פטור	

מה דרשו רבנן ור' נחמיה מן הפסוקים דלהלן?

לרבנן	לר' נחמיה	
אם יקום והתהלך בחוץ ונקה המכה	אמדותו למיתה והיכל ומת ³	אמדותו למיתה וחי ⁴
באבן ובאגרופ ולא ימות	אמדותו למיתה וחי ⁵	אמדותו לחיים ומת ⁶

³ ודנים לו לפי האומד השני לשלם הנזק ליורשים. ובזה חכמים חולקים עליו, וס"ל שלא עושים אומד אחר אומד, ובמקרה זה חייב מיתה.

⁴ ובזה דורשים רבנן (לפירש"י – ע"י מהרש"א) איפכא מר' נחמיה דהם דורשים לקרא אם יקום והתהלך בחוץ – היינו לא כמו שאמדותו, שאמדותו למיתה ולבסוף קם והתהלך בחוץ, בזה הדין שנקמה המכה וחייב לשלם ממון – חמשה דברים.

⁵ פ"י ולא ימות כמו שאמדותו, וצריך לשלם לו כל תשלומי הנזק, ולרש"י ילפינן מהפסוק הזה שלא הורגים למכה, דסלקא דעתך דכיון שיצא מב"ד חייב נהרוג אותו, דאף שלבסוף המוכה חי – הוא משום שרחמנא חס עליו – אבל הוא היכה מכה של מיתה. ובתד"ה בשלמא כתבו שלזה לא צריך פסוק – אלא רק לתשלומי נזיקין – דלפטור ממיתה ידעין מסברא, דוכי ס"ד שזה יתהלך בשוק וזה יהרג.

⁶ והכי דרשי רבנן, ולא ימות – שאמדותו מתחילה שלא ימות – אז אפי" מת אח"כ צריך לשלם ליורשים מה שנתחייב ופטור ממיתה. ור' נחמיה ס"ל שאמדותו לחיים ומת לא צריך קרא דהרי יצא מב"ד זכאי, ולפיי"ז אין לרב נחמן קרא לחייב ממון בכה"ג. וע"י מהרש"א שס"ל שבאמת פטור מממון.